

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

Premi Conviure

Palau del Parlament, 13 de maig de 2013

La presidenta

President de l'Associació d'Antics Diputats, president Rigol; directora general d'atenció a la família i comunitat educativa del departament d'ensenyament, senyora Meritxell Ruiz; secretària de l'associació, senyora Flora Sanabra; president del jurat i membre de l'Associació d'Antics Diputats, senyor Vicenç Capdevila; antics diputats i diputades, actuals diputats i diputades al Parlament, director general de relacions institucionals, presidenta de Càritas, regidora de Nou Barris de Barcelona, alcaldes, coordinadors, professors, professores, mestres, nois i noies que avui rebreu un diploma, un premi o una menció especial, i tots els que potser no el rebreu però que esteu a la cua i que, per tant, l'any que ve o el següent el podeu rebre, gràcies per ser avui aquí.

Aquesta és la setena edició del premi Conviure, un premi que els antics diputats i diputades al Parlament van considerar important instituir per promoure la participació, la ciutadania i el debat en positiu dels valors que segur que molts de vosaltres sentiu cada dia a casa, a la família, a l'escola: el valor de l'esforç, el valor de la iniciativa, el valor de l'educació, el valor de la família... Allò que a vegades penseu: "Que pesada que és la meva mare, que pesat que és el meu pare...", però que, gràcies a això, quan tingueu trenta, quaranta, cinquanta anys, us recordareu sovint d'allò que us deia la mare, el pare, la mestra, el tutor, perquè el que s'aprèn i se sent de petit és el que queda per sempre. I els valors queden per sempre si els saps transmetre amb vocació, amb il·lusió, amb ganes.

Aquest premi, com he dit, el van instituir els diputats i les diputades del Parlament quan ja eren exdiputats precisament per això, perquè era una manera de dir nosaltres ja no som diputats en la nostra feina diària però hem estat diputats, hem vist l'important que és participar i volem que això es pugui traslladar a l'àmbit de l'educació. Per tant, benvinguts tots al palau del Parlament, seu del legislatiu català i casa de tots.

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

Té la paraula en primer lloc el molt honorable senyor Joan Rigol, expresident del Parlament i president de l'Associació d'Antics Diputats.

[...]

Ja arribem al final d'aquest acte i vull felicitar els mestres, els professors, els tutors i tutores, els directors de les escoles, les famílies i els protagonistes que han estat avui els nois i les noies que enguany han participat al premi Conviure per setena vegada, i han rebut els premis i la menció especial.

Quan sentia parlar els representants de les escoles, pensava en què podia dir i què podíem fer des d'aquesta taula. I el primer que vull fer és destacar l'aposta que els exdiputats i les exdiputades d'aquest Parlament van fer oportunament per la participació i, sobretot, perquè les escoles de Catalunya treballessin els valors. Crec que no ens hem de cansar de repetir ni pares ni mares ni professors ni diputats ni cap persona que tingui responsabilitats el valor que tenen els valors. I els premis que avui s'han concedit i que heu rebut, tots i cadascun, comporten algun tipus de valor. Conjuntament, tots tres i tots els que hi han participat tenen el valor de l'esforç.

Heu fet un treball més del que us correspon pel curs que feu i aquest treball ha significat un esforç, un esforç que en alguns casos ha estat premiat i, per tant, encara heu rebut aplaudiments, un diploma, i una petita quantitat de diners per poder continuar treballant en algun projecte educatiu.

De l'escola especial Jeroni de Moragas m'ha agradat que el seu tutor o el seu professor digués que fins ara els nois i les noies d'aquesta escola rebien i reben cada dia ajut de fora i de dins, i ells fan molt bé perquè assimilen aquest ajut, assimilen aquesta educació, però que fins ara no havien fet res ells, no havien pensat que n'hi havia d'altres que podien estar necessitats, i amb el projecte del menjador solidari ho han fet, i ho han fet molt bé, i a més a més saben que aquest menjador solidari és important per a les persones que hi van, i per tant encara se senten més importants.

Crec que això val la pena saber-ho i des d'aquí, des del Parlament, us ho agraïm i us en felicitem. Ha estat una molt bona feina, i espero que l'any que ve continueu fent el menjador solidari o penseu alguna altra iniciativa, perquè segur que la

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

podeu fer. Si ja ho heu fet una vegada segur que ho podeu fer dues, tres, quatre vegades; per tant, endavant.

Si pensem en l'escola d'Òdena i en el treball que han fet de participació de les famílies dels alumnes fins a l'elecció de l'alcalde de l'escola, aquí hi ha hagut un altre valor que sempre defensem, que és la participació, la participació en els afers de l'escola, la participació dels pares, dels mestres i dels alumnes. I per tant heu fet ús d'un valor molt important en democràcia, que és la participació.

I si pensem en la tercera escola, la de l'aula d'acollida, també és un dels valors que els darrers anys, sobretot, ha tingut una gran importància a casa nostra, que és el valor de l'acollida. Catalunya sempre ha estat terra d'acollida, sempre; és una de les marques del país. Catalunya, terra d'acollida, de sempre. El segle XX van venir moltíssimes persones de fora de Catalunya i d'altres comunitats autònomes, moltíssimes. Si en aquell moment o a final de segle XX érem sis milions, tres van venir de fora, i es van sumar als que eren aquí. I van fer un poble, un sol poble, sis milions. Però és que els darrers quinze anys ha vingut quasi un milió i mig de persones no de fora de Catalunya, d'altres comunitats espanyoles, no, han vingut de molts continents, han vingut de molts països, ho deia la directora o el tutor de l'escola de Nou Barris, i deia que el 80 per cent dels seus alumnes és de fora, el 80 per cent.

I quan tu els veus i els sents parlar, si no els miressis, només els sentissis, sentiries nens i nenes d'aquí. I quan obres els ulls i veus el que s'ha aconseguit en aquesta aula d'acollida penses —encara que no es tracta de ser orgullosos ni res—..., penses que algun valor tenim els catalans, i algun valor té el poble de Catalunya quan pensa que el més important de tot són les persones, i que perquè les persones es trobin bé i sobretot les que vénen de fora i que vénen tristes i que vénen malament perquè han deixat els seus amics o les seves famílies, almenys que aquí se sentin bé i se sentin ben acollits. I posaré un exemple, que abans ho he comentat amb les persones amb qui ens hem vist un quart d'hora abans d'aquest acte. Divendres..., bé, aquesta setmana me la passo en temes d'escola. Aquest matí el ple estudiantil, fa tres setmanes el ple infantil, divendres passat vaig rebre uns nois i noies d'una escola de Nou Barris, l'escola Mestre Morera, que també havia passat per aquí i havia rebut un premi Conviure, que l'any passat els vaig visitar. I els nens aquests feien l'últim any de primària i estaven molt nerviosos. Em deia la tutora que estaven molt nerviosos perquè se separarien després de molts anys d'estar junts, anirien cada un a un institut, no sabrien què fer i que tenien molta por.

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

Llavors els vaig dir, doncs, mira, l'any que ve, quan ja faci sis mesos, us convido al Parlament perquè m'expliqueu aquesta por i veurem què ha passat. I van venir divendres, i van venir contents, i em van dir que estudiaven més perquè com que no coneixien tant els seus companys, les hores de classe en comptes de parlar treballaven i això feia que quan arribaven a casa en una horeta o una hora i mitja feien els deures i després tenien la tarda lliure i que, per tant, la part positiva era aquesta. De parts negatives no en van dir cap. Em van dir que havien fet nous amics però que els feia molta il·lusió tornar-se a veure, perquè per venir van tornar-se a veure i això ha fet que aquests llaços d'amistat continuïn. I van parlar de l'amistat, i van parlar del WhatsApp i que de tant en tant s'envien missatges, i que això els ha servit per créixer, per fer-se una miqueta més grans i per no tenir tanta por, encara que jo els vaig dir que era bo tenir por, que en qualsevol canvi a la vida és normal que tinguis por, que tots en tenim, i que no perquè un sigui més gran o més petit no n'ha de tenir, però que endavant, i per tant avui el que us vull dir és que endavant, endavant amb la vostra feina, amb la vostra formació.

L'educació és dels valors més importants que tenim i que us podem donar. Aprofiteu l'educació, aprofiteu els mestres que teniu, aprofiteu l'escola i el dia de demà espero que alguns de vosaltres sigueu diputats o diputades del Parlament i enlloc de participar a l'escola i de ser alcalde de l'escola sigueu alcalde del vostre poble, li tragueu el lloc a l'alcalde actual i em tragueu el lloc a mi com a diputada. I per tant, endavant, és important la participació, és important la democràcia, és necessària la democràcia i, sobretot, és necessari que digueu el que penseu, que respecteu i que sigueu solidaris amb tots.

Moltes gràcies.

Ara dues coses que m'he descuidat. L'any que ve el premi Conviure es farà igual però s'ajuntarà amb una altra cosa que farem aquest any el dia 27 de maig al Parlament. Per tant, setmana si setmana no tinc relació amb nens, nenes, nois i noies, i per això sóc tan jove, perquè com que tot el dia estàs amb nens i nenes, tens la cara jove. Si estiguessis sempre amb gent gran, fatal, eh? Per tant, el dia 27 se celebra aquí un congrés relacionat amb el fet de 'conviure' i aquest congrés l'ha organitzat també l'Associació d'Antics Diputats amb diferents escoles que van rebre un premi Conviure. I se celebra per reunir uns cent quaranta alumnes i poder treballar entre tots un tema, el de 'créixer en el conflicte'. La idea és fer-ho per primer cop enguany i l'any que ve fer-ho el mateix dia que el premi Conviure, com

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

si fos una conseqüència del premi. Per tant, ja veieu que aquí ni els diputats actuals ni els anteriors deixem de treballar; per tant, vosaltres tampoc.

I l'última cosa és que ara hi ha un piscolabis al restaurant, que és sortint a mà esquerra.

I res més, moltes gràcies a tothom.